

Trīspadsmitā diena: Vienkāršs cilvēks

Jāzeps vēsture nav pielīdzināma prinča piedzīvojumam, kurš atmodina gulošu princesi, ņemot to par līgavu, kļūst par ķēniņu “dzīvo ilgi un laimīgi”. Jāzeps ar Mariju gan bija laimīgi un apmierināti, neskatoties uz nabadzīgajiem dzīves apstākļiem, tomēr viņi izdzīvoja savu ikdienu neviena nemanīti.

Tas ir pārsteidzoši un tik raksturīgi kristietībai – pieticīgi izdzīvot ikdienu. Ticība pārņem cilvēka un ģimenes ikdienu: sieviete stāvoklī, dzemdības tālu prom no mājām, jaundzimušais, valsts likumi, tēva darbs.

Nācietē ir atrodams iemiesošanās sākums, sākums Dieva fiziskai klātbūtnei cilvēces vēsturē. Viņš atmodina mūsos ilgas pēc debesīm, vienlaicīgi stiprina mūsu šīs zemes dzīves saites. Nācietē dievišķais sastopas ar cilvēcisko, debesis ar zemi, Gars ar matēriju; vieta, kurā Dievs kļūst par Bērnu, un caur savu iemiesošanos Viņš pārveido katra cilvēka dzīvi. Nācietē nebūt nav Dieva paslēšanās vieta, bet gan noslēpumainās atklāšanās vieta.

Jēzus Nācietes noslēpums ir Dieva pakārtošanās cilvēciskai dzīvei, kurš iemiesojas katrā mūsu dzīves situācijā. No šī brīža mēs satiekam laikā Mūžseno, telpā satiekam Mūžīgo.

Jāzeps meklēja Dieva klātbūtni ikdienas gaitās un ļāvās Viņa vadībai.

Cilvēcība kļuva par Dieva īpašību caur Jāzeps iesaistīšanos. Nācietes galdnieks mums demonstrē vienkāršu, neuzkrītošu svētumu, kas nevis izaicina varonību, bet gan izpaužas sīkumos, ikdienišķajā un vienkāršajā.

Ja grēks ir ļaunuma banalitāte, tad svētums – labuma vienkāršība. Sekošana Nācietes dzīves paraugam ļauj izplatīt Dieva klātbūtni pasaulē.

Atšķirībā no Samuēla (sal. 1Sam 2, 11) divpadsmitgadīgais Jēzus nepaliek Jeruzalemes svētnīcā – Viņš atgriežas Nācietē, vienkārša cilvēka dzīvē. Viņa ikdienas dzīve, viņa personīgā vēsture kļūs par jauno svētnīcu, par Dieva atklāšanās vietu. Lielāko savas šīs zemes dzīves daļu Viņš pavada ikdienas izaicinājumu pārvarēšanā, ieslēgts cilvēka dabas ierobežojumos. Jēzus atgriežas kopā ar Mariju un Jāzeps Nācietē – tādas ir iemiesošanās dabas sekas. Jēzus pieaug jeb attīstās nevis bēgot no realitātes, bet gan to pārvarot. Tādā veidā Viņš iemācījās dzīvot.

Pateicoties Nācietē saņemtajai audzināšanai, Jēzus kādu dienu mācīs līdzībās par debesu valstību, izmantojot ierastās dzīves ainas un tēlus. Šāds piegājiens skaidrot debesu valstības noslēpumus, atsaucoties uz ikdienas dzīves realitāti, ļaus Jēzus teikto vieglāk saprast, kā arī daudziem veicinās briedumu un Tēva gribas pildīšanu.